

XX. század végi beavatás

*„Nem messiás-é minden újszülött,
Fénylő csillag, mely feltűnt a családnak” - Az ember tragédiája*

17 voltam. Beléptem a gimnázium (töri-filozófia szakos) igazgatója után az irodájába. Valóban mindent átható volt a dohányfüst-szag. Emlékszem, szinte egyszerre gondoltam arra, hogy erős karaktereknek vannak ilyen erős karakter-jegyeik, s hogy hogy dohányozhat ennyit az irodájában egy iskolaigazgató.

Leültetett magával szembe. Nem az íróasztala elé, hanem az az előtt lévő kisasztalhoz ült le velem, érezhetően így is bensőségebbé téve a helyzetet.

Kedvelt engem, sőt szeretett - az a szeretet ez, ami a legdrámaibbá teheti a konfliktusokat bármilyen emberi kapcsolatban, nem számolva azzal, míg nyilvánvalóvá nem válik, hogy amit alapvetően szeret az egyik a másikban, az működésében vele egyértelműen ellentétes irányba viszi a másikat.

Minden karizmájával, gondterhelten, együttérzőn nézett a szemembe.

- Szóval úgy hallottam, mostanában nem érzed jól magad.

Nem jellemzően rám, félszegen válaszoltam, hogy nagyjából így van.

- És mivel van a baj, azt hallottam, talán többnek érzed magad a többiekénél.

- Bizonyos szempontból, talán igen. – Válaszoltam. Részemről valóban úgy értem ezt – ma is így gondolva -, mint ahogy mondjuk egy jó asztalos biztosan, egyértelműen több nálam bútorkészítésben, stb. Talán megpróbáltam volna ebből a gondolatból hozzátenni a válaszhoz valamit, de nem volt módom.

- Ahá, - csapott rá a tőm nem várt nyíltságomra az igazgató, éppen úgy, mint egy csatár az ajándék labdára – szóval akkor te hiszel a nietzsche-i übermensch-iségben!

Volt fogalmam egy tévében látott dok. filmből Nietzsche-ről, „Übermensch” teóriájáról, s hogy kiforgatva ez a náci-ideológia egy alapja lett. Mégis ekkor már a tényszerűbb válaszra akartam szorítkozni, ami a konkrét iskolai tananyagban alapult, harmadikosan akkor Schopenhauer-nél, Nietzsche ’elődjénél’ tartottunk, már nem is tudom melyik tárgyban.

De miközben ezt gondoltam át nagyjából, már folytatta az igazgató az elkapott fonalon.

- Hiszed azt, hogy te több lehetsz bárkinél, akár mindenkinél. Hogy bárki több lehet a többiekénél. – Ekkor már az világos volt nekem is, hogy ezek szónoki fölvetések, nem vár tőlem választ. Folytatta.

- Mert mi az ember. Nem több, mint egy féreg. Nézd meg az újszülöttet; védtelen, nyivákoló pondró. Ha nem volnának körülötte, akik gondoskodnak róla, azonnal elpusztulna.

Csak a környezetének köszönheti az életét. És utána is mindent a környezetének köszönhet. Ezért mindig legyél hálás a környezetednek, és soha ne legyél elégedetlen velük.

Felállva a vállamra tette a kezét. Befejezte. Nyilván én is felálltam. Már az irodáját felé lépett velem. A kezével éreztem annak a súlyát, hogy az elmondottakat megfogadnom gondolja megoldani a problémát velem, legyen bármi is az valójában.

Valóban szédelegve mentem ki az ajtón.

Úgy épp egy évvel később - kora nyáron - szeltük át kocsival az Alföldet Anyámmal; két évvel ezelőtt szívproblémák derültek ki nálam, s a félrekezelés később igazolt gyanúja miatt egy ’specialistához’ tartottunk Debrecenbe, kontrollvizsgálatra.

Néztem bele a pusztába, és egyértelműen megéltem, hogy miért dicsőíthették tollnok-dalnok mester-eleink közül többek e tájat. Valami jó zene jött az autómagnóból, belerévedtem a szinte a kocsi kerekéig leérőnek tűnő egyöntetű kristálykék ég, és a csíknyi föld alkotta nyílegyenes horizontba, és szinte maguktól jöttek a szavak

- Az igazgatónak nem volt igaza az irodában.

Anyám persze felfigyelt, és rákérdezett, hogy mit mondtam. Akkor részletesebben újra felidéztem, hogy hogy volt, és csak akkor tudatosodott, hogy még nem tudom, mit gondolok pontosabban arról, amiről az igazgató beszélt, de ha már úgy érzem, tudom, hogy alapjaiban nagyon másképp gondolom majd, azt már biztosan éreztem.

Akkor már - ugyancsak szűk éve - nem jártam abba a gimibe. Otthagytam.

Mostanra azt gondolom, hogy egy fontos poszton egy arra valójában teljesen alkalmatlan, és rossz ember, hibásan működő, de őszinte szeretetében leleplezte magát egy ennek felfogására alkalmas, szerencsétlen fiú előtt.

Azt is gondolom, hogy nyíló értelmem megerőszkolásának, és megrontásának kísérlete történt.

- I.nek, Anyámnak, Sz. Ottinak, Novák Áginak, Sz. Annának, B. Anikónak, Sz. Borinak,
B. Orsinak, S. Patinak, „O.b.”nak
és 2000 táján a T.I.G.-be jártaknak